

Arrest

nr. 174 257 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 6 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, etnisch Ashanti te zijn en geboren te zijn op 29/04/1987. Op de leeftijd van 11, werd u zich bewust van het feit dat u zich aangetrokken voelt tot andere mannen, iets dat u pas op de leeftijd van 14 voor zichzelf wist te aanvaarden. U had gedurende uw schoolcarrière verschillende homoseksuele relaties. Uw ouders kwamen op de hoogte van uw homoseksuele geaardheid, nadat uw moeder u samen met een andere jongen betrapte in uw kamer, terwijl u de liefde aan het bedrijven was. Nadat u op een feestje vertelde aan uw buurjongen dat u niet geïnteresseerd bent in meisjes, en wel in mannen, wisten meerdere mensen dat u homoseksueel was. U werd later bijna tot de dood geslagen door jongeren uit de buurt, omwille van uw homoseksuele

geaardheid. U wist Ghana begin april 2014 te verlaten, met een paspoort op een andere naam, met daarin een visum om naar Denemarken te reizen. Na uw aankomst te Denemarken, ging u naar de stad Bochum in Duitsland, waar u maandenlang verbleef tot uw komst naar België in januari 2015. U leerde op 18 mei 2015 de heer Jurgen (H.) kennen, via een datingsite voor homoseksuelen. Vier dagen later trok u reeds in bij laatstgenoemde, en u woont tot op heden samen met de heer (H.). In oktober 2015 legde u een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Deurne. Er werd een onderzoek ingesteld waarna er u een negatieve beslissing aangaande uw aanvraag tot wettelijke samenwoning werd afgeleverd op 30 november 2015. U diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 december 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Er dient echter vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en homoseksuele relaties die u gehad zou hebben in Ghana, absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken. Er kan aan deze dan ook helemaal geen geloof gehecht worden.

Gevraagd of u in Ghana een partner had, antwoordde u dat, wanneer u schoolliep in de 'high school' [verder: 'middelbare school'], u een vriend had (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer u die relatie had, antwoordde u dat de relatie ten einde was in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u, vaagweg en ontwijkend, dat u niet enkel met hem een relatie had, en u ook andere had. Gevraagd naar de naam van de partner, met wie u de relatie beëindigde in 2010, antwoordde u Samuel (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer uw relatie met Samuel begonnen was, antwoordde u in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u dat deze ongeveer 8 à 9 maanden duurde, en verklaarde u voorts – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – dat de relatie eindigde in 2011.

Gevraagd of u, voor u samen was met Samuel, nog andere partners heeft gehad, antwoordde u **ontkennend**. U herinnerd aan, en geconfronteerd met, uw verklaring dat u zei dat u nog andere partners heeft gehad, **wijzigde u simpelweg uw eerdere verklaring, en verklaarde u dat u een andere vriend had voor u samen was met Samuel.** Gevraagd naar de naam van deze andere vriend, antwoordde u **(K.) Benjamin**. Gevraagd wanneer u met deze persoon [(K.) Benjamin] een relatie had, antwoordde u dat dat was wanneer u schoolliep in de middelbare school. Gevraagd wanneer dat was, verklaarde u dat het **tussen de jaren 2001 en 2004 was, en u gedurende deze hele periode een relatie had met (K.) Benjamin.** Gevraagd of u nog andere homoseksuele relaties heeft gehad in Ghana, afgezien van uw relatie met Samuel en (K.) Benjamin, antwoordde u bevestigend, en gaf u aan dat u ook iets had met een zekere Dennis, maar dat geen echte relatie was, en dat eerder voor het plezier was. **Gevraagd wanneer u deze relatie met Dennis had, antwoordde u het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of het voor, dan wel na, uw relatie met Kofi was, verklaarde u dat het ervoor was. Gevraagd hoe oud u toen was, wanneer u met Dennis een relatie had, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten. Gevraagd of u in Ghana nog andere homoseksuele partners heeft gekend – afgezien van Dennis, (K.) Benjamin en Samuel – antwoordde u ontkennend.** Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u reeds schoolliep in de middelbare school wanneer u Dennis ontmoette, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). **Dat u zich op generlei wijze zou herinneren waar of wanneer u Dennis ontmoette, en evenmin in staat bent dit bij benadering aan te geven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.** Gevraagd hoe het mogelijk is dat u zich dit helemaal niet blijkt te herinneren, antwoordde u – ontwijkend en weinig verhelderend – dat u bij hem thuis een eerste keer seks had, met Dennis. Gevraagd of dat dan de eerste keer was dat u seks had met een andere jongen, antwoordde u – uw eerdere verklaringen betreffende uw homoseksuele relaties in Ghana, volledig tegensprekend – dat u het al gedaan had. Gevraagd met wie, antwoordde u – nadat u lang diende na te denken – dat dat met een zekere Kudju was – ondanks de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor expliciet bevestigde dat u in Ghana enkel homoseksuele betrekkingen had met Samuel, (K.) Benjamin en Dennis. Gevraagd wanneer u met Kudju een eerste keer seksuele betrekkingen had, antwoordde u dat u ongeveer 19 à 20 jaar oud was toen.

Gevraagd of dat dan in het jaar **2006** was – gegeven het door u opgegeven geboortjaar, 1987 – antwoordde u bevestigend. U herinnerd aan uw eerdere verklaringen – namelijk dat u reeds een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin tussen de jaren 2001 en 2004, bevestigde u simpelweg dat u in deze periode een homoseksuele relatie had met Kofi (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). **U gewezen op de manifeste inconsistentie tussen uw verklaringen – namelijk dat u verklaarde een homoseksuele relatie te hebben gehad met een zekere (K.) Benjamin tussen 2001 en 2004, alsook uw verklaring in gedachten dat u, voor uw beweerdde relatie met (K.) Benjamin, reeds door uw moeder werd betrapd wanneer u seks had met Dennis – en gesteld dat, gegeven deze verklaringen, het toch niet kan dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had op de leeftijd van 19 jaar, antwoordde u enkel dat de jaartallen u verwarren.** U erop gewezen dat u geen jaartal, maar wel uw leeftijd vermeldde, wijzigde u simpelweg uw verklaringen en stelde u dat u dan misschien 15 of 16 was. **Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u uw verklaringen simpelweg bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, allesbehalve overtuigend is, en enkel verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerdde homoseksuele relaties.** Gevraagd waarom u eerder uw relatie met Kudju helemaal niet vermeldde – wanneer u gevraagd werd naar al uw homoseksuele partners in Ghana – antwoordde u **dat het allemaal lang geleden is, en u het zich niet herinnerde – een verklaring die geenszins overtuigend bevonden wordt, daar Kudju de allereerste persoon zou zijn geweest met wie u uw homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad, hetgeen het des te frappanter maakt dat u deze relatie zou ‘vergeten’ te vermelden.** Ter bevestiging gevraagd of uw allereerste seksuele ervaring met een andere man, dan met Kudju was, antwoordde u – uiterst opmerkelijk – ontkennend, en verklaarde u – **opnieuw teruggrijpend naar de vorige versie van de feiten die u gaf** – dat het met Dennis was. U geconfronteerd met de vaststelling dat u net voorheen, tot tweemaal toe, verklaarde dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had met Kudju, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat het Dennis was. Ter bevestiging gevraagd of u dan een eerste keer seks had met Dennis, antwoordde u – op het onbegrijpelijke af – ontkennend, en verklaarde u opnieuw dat het met Kudju was. **De wijze waarop u uw verklaringen voortdurend simpelweg wijzigt en fundamenteel bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, doet ernstig en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerdde homoseksuele relaties in Ghana.**

U verklaarde verder – uw eerdere verklaringen nogmaals wijzigend – dat u ongeveer 16 of 17 was wanneer u een allereerste keer seks had met Kudju, en u hem leerde kennen op school (zie gehoorverslag CGVS, p. 32-33). Gevraagd of u de lagere school, dan wel de middelbare school bedoelt, antwoordde u de lagere school (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). **Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat wanneer u voor een eerste keer seks had met Kudju, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat, op de leeftijd van 16 à 17 jaar, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat men op die leeftijd reeds naar de 'Junior Secondary School' (JSS) gaat. U gevraagd of u dan toch niet in de lagere school zat wanneer u met Kudju een relatie begon, begon u het schoolsysteem in Ghana uit te leggen, en bevestigde u nogmaals dat men op de leeftijd van 15 à 16 reeds in het niveau JSS schoolloopt. U gevraagd of u zich dit alles niet gewoon herinnert – i.p.v. uit te rekenen in welke school men zit op welke leeftijd – antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoelang uw relatie met Kudju duurde, antwoordde u dat het ongeveer een jaar duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd of u er zeker van bent dat u toen ongeveer 16 à 17 jaar oud was, antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat u 16 à 17 was in de jaartallen 2003-2004, en u toen volgens uw eigen verklaringen reeds school liep in de middelbare school, antwoordde u verward te zijn en voegde u eraan toe dat u 11 was wanneer u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid, maar u niet meer weet wanneer u voor een eerste keer seks had. U geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat u zich enerzijds erg goed blijkt te herinneren wanneer u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd – op de leeftijd van 11 jaar – en gevraagd hoe het kan dat, dit gegeven zijnde, u zich helemaal niet blijkt te herinneren wanneer u voor het eerst seksuele betrekkingen had, antwoordde u enkel het niet meer te weten. **Gevraagd met wie u een relatie had, nadat de relatie met Kudju ten einde was, antwoordde u – opnieuw uw eerdere verklaringen tegensprekend – Samuel** (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Ter bevestiging gevraagd of Samuel uw tweede homoseksuele vriend was, antwoordde u bevestigend, en voegde u er – nog maar eens uw eerdere verklaringen tegensprekend – aan toe dat u tegelijk ook een relatie had met een zekere Owusu. Gevraagd wanneer u een relatie had met Samuel, antwoordde u dat u met hem een relatie begon nadat uw relatie met Kudju ten einde was, en u lang bij Samuel bleef. Gevraagd hoelang uw relatie met Samuel duurde, antwoordde u – wederom manifest tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen – dat u met hem was, tot uw vertrek naar België. Gevraagd wanneer u dan een relatie had met (K.), verklaarde u vaagweg dat dat niet echt uw vriend was, u niet steeds één partner had, en voegde u er – clichématig en op het homofobe af – dat homoseksuelen niet bij 1 persoon blijven, maar soms wel bij drie tegelijk.

U herinnerd aan uw eerdere verklaring, namelijk dat uw relatie met Samuel 8 à 9 maanden geduurd heeft, antwoordde u vaagweg, en de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, waarmee u geconfronteerd werd, simpelweg negerend, dat uw relatie met Samuel aan en uit ging, en u niet steeds samen was met hem. U gewezen op de vaststelling dat uw verklaringen betreffende uw zogenaamde homoseksuele partners in Ghana, voortdurend in tegenspraak zijn met elkaar, antwoordde u – wederom de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negerend – dat u seks had met ze allemaal, en het allemaal vriendjes waren van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 36).

Het dient opgemerkt dat – gegeven bovenstaande vaststellingen – er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana. Uw uiteenlopende en wijzigende verklaringen omtrent uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana zijn immers, zoals overduidelijk blijkt uit het voorgaande, volkomen tegenstrijdig.

Niettegenstaande de vaststelling dat het geheel aan bovenstaande vaststellingen, reeds fundamenteel en volledig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relaties in Ghana, kunnen nog enkele andere van uw verklaringen opgemerkt, die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent, enkel verder bevestigen.

U verklaarde dat uw ouders op de hoogte zijn van uw homoseksuele geaardheid, sinds u schoolliep in de middelbare school (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) – waar u beweerde school gelopen te hebben tussen de jaren 2001 en 2004, de periode waarin u beweerdelijk een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe uw ouders dit te weten gekomen zijn, verklaarde u eerst vaagweg dat men ongeveer 17 à 18 jaar oud is wanneer men naar de middelbare school gaat, u in tegenstelling tot uw broers nooit een vriendin toonde, en u enkel jongens als vrienden had (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). **Opnieuw gevraagd hoe uw ouders te weten kwamen dat u homoseksueel bent**, antwoordde u dan weer dat uw moeder het zag aan de manier waarop u zich bewoog, en voegde u er nogmaals herhalend aan toe dat u hen nooit een meisje toonde. U gesteld dat dit verdenkingen zijn, en **opnieuw gevraagd hoe uw ouders het dan met zekerheid wisten**, verklaarde u dat een jongen u op een dag thuis kwam bezoeken, jullie de liefde bedreven, en uw moeder jullie betrapte. **Het dient opgemerkt dat – gegeven de ernst van een dergelijk voorval – het uiterst opmerkelijk bevonden wordt u dit pas wist te verklaren nadat dezelfde vraag u een derde keer werd gesteld.** Gevraagd wie die jongen was, antwoordde u vaagweg en geenszins verhelderend, dat het uw vroeger lief was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar zijn naam, antwoorde u in eerste instantie Samuel, en wijzigde u dit meteen erna door te stellen dat het eigenlijk Dennis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) – hoewel u, zoals hierboven reeds aangegeven, eerder had verklaard dat u in deze periode een relatie had met (K.) Benjamin, en uw relatie met Dennis voorafgaand aan uw relatie met (K.) Benjamin was. Dat u zich daarenboven initieel vergistte door te stellen dat u samen met Samuel werd betrapt, is des te opmerkelijker, daar het toch wel bizar is dat u zich in deze van partner zou vergissen. Gevraagd hoe u betrapt werd met Dennis, antwoordde u dat uw moeder de kamer binnenkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u de deur dan niet had gesloten, antwoordde u dat niet gedaan te hebben, benadrukte u vreemd genoeg dat ze op elk moment binnen kon komen, daar ze toch wisten dat u nooit met vriendinnen op uw kamer was. U gevraagd of u er dan niet aan dacht de deur op slot te doen – gezien u er seks had met uw homoseksuele partner – en gesteld dat het feit dat uw moeder op elk moment binnen kon komen, toch net een extra reden vormt om voorzichtig te zijn, verklaarde u – allerminst een antwoord biedend op de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd – dat u de deur enkel dicht deed, maar niet op slot. **Bovenstaande verklaringen wijzen op een dermate roekeloos risicogedrag, waarvoor u geen redelijke verklaringen weet te bieden, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de reeds volkomen en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relaties. Immers, dat u zonder meer homoseksuele betrekkingen zou hebben in uw eigen kamer thuis, zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen opdat u niet betrapt zou worden – gezien uw moeder naar eigen zeggen steeds op elk moment uw kamer kon binnen lopen – geeft blijk van een danig risicovol gedrag, dat geenszins getuigt van enige echte en doorleefde ervaringen van een homoseksuele man die zijn homoseksualiteit poogt te beleven te midden een homofobe maatschappij als de Ghanese, en getuigt voorts enkel van een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de beleving van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door zijn onmiddellijke omgeving.**

U verklaarde verder dat u ook met (K.) 's nachts seks had bij u thuis (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat uw ouders daarover dachten, antwoordde u dat uw ouders dachten dat de andere vrienden die u thuis bezochten, 'gewone' vrienden waren die op bezoek kwamen. Gevraagd of uw ouders het verband zelf niet legden, gezien uw moeder u reeds betrapte wanneer u seks had met Dennis, antwoordde u, vaagweg, dat ze u wel verdachten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18).

Gevraagd of u dan, ondanks het feit dat ze u verdachten, u wel nog jongens mocht meenemen naar uw kamer, antwoordde u herhalend dat u de deur niet op slot deed, de deur open stond en iedereen het kon zien, en jullie soms ook voor de deur zaten. U gesteld dat u de deur dan toch niet open liet staan wanneer u er seks had, antwoordde u dat u de deur open liet nadat ze u betrappt hadden. Gesteld dat u dan toch wel de deur sloot wanneer u er seks had met (K.), antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u de deur wel niet sloot met een sleutel. Gevraagd of uw moeder u ooit met (K.) betrapte, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom – gegeven uw verklaringen dat uw ouders erg gekant zijn tegen homoseksualiteit – ze u dan nog toelieten om samen met andere jongens in uw kamer te zitten, antwoordde u dat u anders geen vrienden had om mee te praten, en u steeds de deur open liet staan, zodat ze geen ‘slechte zaken’ zouden zien. Later tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer dit onderwerp opnieuw ter sprake kwam, ontkende u dan weer ooit nog seks te hebben gehad in uw kamer thuis, nadat u door uw moeder werd betrappt, en verklaarde u dat u met (K.) steeds bij hem thuis seks had (zie gehoorverslag CGVS, p. 39 en 40). U gewezen op de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS het omgekeerde beweerde, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). **Het dient opgemerkt dat het simpelweg ontkennen van verklaringen die u aflegde, niet overtuigt, en de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid –en relaties, enkel verder bevestigt.**

Gevraagd hoe u te weten kwam dat (K.) Benjamin homoseksueel was, verklaarde u dat u het zag aan de manier waarop hij loopt en praat, en bevestigde u dat het erg duidelijk was (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u van Samuel te weten kwam dat hij homoseksueel was, antwoordde u dat hij u aankeek, met z'n tong over z'n lippen ging, en u zo wist dat hij homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd hoe u dan wist dat dat betekende dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat u hem benaderde nadat hij u dit gebaar gesteld had, u hem vertelde dat u in mannen geïnteresseerd bent, en hij u hetzelfde zei. Gevraagd of het geen groot risico inhield om zomaar aan Samuel mee te delen dat u homoseksueel bent, verklaarde u enkel vaagweg, en geenszins een antwoord biedend op de u gestelde vraag, dát u het hem zei, en hij niet wou dat anderen het wisten. Gevraagd hoe Samuel wist dat u homo was, antwoorde u – allerm minst verhelderend – dat u vaak met jongens speelde op school. U gesteld dat er veel jongens zijn op scholen, die met andere jongens spelen, en dit toch geenszins betekent dat al deze jongens homoseksueel zouden zijn, antwoordde u vaagweg, geenszins verhelderend, en clichématig, dat u weet wie er ‘gay’ is daar u zelf ‘gay’ bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u van Kudju te weten kwam dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat hij u zei dat hij u graag had, hij u zei dat hij homo was, en op u viel (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gevraagd waarom Kudju iets dergelijks zou doen – zomaar aan een onbekende zeggen ‘ik ben homo’ – gegeven uw verklaringen betreffende de Ghanese maatschappij, die erg homofob is, verklaarde u vaagweg dat ‘hij de moed nam’ en voegde u er herhalend aan toe dat u niet met meisjes speelde. U opnieuw gevraagd waarom Kudju u zomaar zou zeggen homoseksueel te zijn, verklaarde u het ook niet te weten. **Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u beschrijft hoe u uw beweerde homoseksuele partners zou hebben leren kennen, en van hen te weten kwam dat ze eveneens homoseksueel zijn, geenszins weet te overtuigen. Immers, dat u het ofwel ‘duidelijk’ zag, dan wel dat ze het u gewoon vertelden zonder meer, zijn danig simpele verklaringen, die geenszins blijken geven van echte en doorleefde ervaringen, en die opnieuw blijken geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarin homoseksuelen zich in Ghana geplaagd zien, bij het aangaan van homoseksuele relaties, en de voorzichtigheid die hierbij geboden wordt.**

Gevraagd of de ouders van Dennis wisten dat hij homo was, antwoordde u dat zijn moeder het wist (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). Gevraagd hoe zij het wist, antwoordde u – initieel – het niet te weten, en voegde u er aan toe dat hij u gewoon zei dát z'n moeder wist dat hij homoseksueel was. Gevraagd of zijn vader het dan niet wist, antwoordde u het niet te weten en herhaalde u dat hij enkel zei dat z'n moeder het wist. U geconfronteerd met de vaststelling dat, als de moeder van Dennis wist dat Dennis homoseksueel was, ze het dan ook van u zou weten, en gevraagd of u dan niet aan Dennis vroeg hoe zijn moeder het te weten kwam, antwoordde u – uw vorige verklaring niet te weten hoe de moeder van Dennis erachter kwam dat Dennis homo was, simpelweg wijzigend – dat Dennis enkele keren betrappt werd door zijn moeder, en evenmin meisjes meenam naar zijn huis. Gevraagd waarom u dan eerst zei dat u niet weet hoe de moeder van Dennis op de hoogte kwam van zijn homoseksualiteit, antwoordde u enkel dat hij u zei dat z'n moeder hem had betrappt, en blijkt u plots op te merken dat de interviewer die u hoorde op het CGVS, u soms dezelfde vragen opnieuw stelt. **Opnieuw dient vastgesteld dat u uw verklaringen simpelweg wijzigt en volledig bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, en de vragen die u werden gesteld. Dit is allerm minst overtuigend, en doet enkel verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn, en in Ghana homoseksuele relaties te hebben gehad.**

U verklaarde voorts dat u in april 2013 voor een feestje uitgenodigd werd door de buurjongen – die u eigenlijk niet goed kende, maar die u wel steeds groette wanneer u hem passeerde – u naar dat feestje

ging, de buurjongen u aanzette om met de meisjes op het feestje te praten, en u hem vertelde dat u zich niet interesseert in meisjes, maar u voor de mannen bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 26 en 27). Gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, herhaalde u gewoon uw verklaringen betreffende dit feestje (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Opnieuw gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, gezien u er zich wel aan kon verwachten dat hij mogelijks slecht zou reageren, antwoordde u – de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat u geen gevoelens heeft voor meisjes. U eraan herinnerd dat u gevraagd werd waarom u dit zomaar vertelde, antwoordde u – nog maar eens de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat iedereen met meisjes gaat, hij u niet eerder samen met meisjes zag, en hij u daardoor mogelijks zou kunnen verdenken. U opnieuw gevraagd waarom u dan deze verdenkingen expliciet bevestigde, bleef u nog steeds de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negeren, en verklaarde u dat u hem zei dat hij het aan niemand mocht zeggen, maar hij het dan toch aan zijn ouders vertelde. U erop gewezen dat u hem toch niet moest vertellen dat u homoseksueel was, gezien u wel kon verwachten dat dit mogelijks problemen kon veroorzaken, verklaarde u enkel herhalend dat u deze jongen eigenlijk niet goed kende – hetgeen het d s te frappanter maakt dat u hem zomaar zou meedelen dat u op mannen valt – en u het hem dan gewoon zei op dat feestje. Wanneer u een zesde keer gevraagd werd waarom u deze persoon – die u niet eens goed bleek te kennen – zomaar vertelde dat u homoseksueel was, antwoordde u uiteindelijk dat u dronken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27) – een danig simpel antwoord dat geenszins ingezien kan worden waarom u dit niet meteen wist te zeggen. Voorts verklaarde u dat uw bureu u op een gegeven moment dood wilden slaan, u nergens meer heen kon, mensen u als homoseksueel zouden aanwijzen, en u geen vrijheid meer zou hebben als persoon (zie gehoorverslag CGVS, p. 25 - 26). Gevraagd wanneer dat gebeurde, dat bureu u dood wilden slaan, antwoordde u dat het rond december 2013 was. Wanneer u iets later tijdens het gehoor op het CGVS deze vraag opnieuw werd gesteld, verklaarde u dan weer dat dit gebeurde rond juli 2013. **Opnieuw dient opgemerkt dat uw volledig tegenstrijdige verklaringen, niet overtuigen, en enkel verder afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielaanvraag. Dat u voorts niet wist te antwoorden wanneer u talloze malen werd gevraagd waarom u zonder enige dwingende reden, zomaar aan uw buurjongen (die u niet goed kende) zei dat u homoseksueel was, om uiteindelijk – wanneer de vraag u een zesde keer werd gesteld – te verklaren dat u dronken was, overtuigt allerminst.**

U gevraagd te vertellen over de wijze waarop u zich bewust werd van uw ontluikende homoseksuele gevoelens, gevraagd of u kunt beschrijven hoe u zich van uw gevoelens voor mannen bewust werd, hoe u zich hierbij voelde, wat er allemaal in uw geest omging, en wat u er zelf van dacht, verklaarde u – uiterst beknopt, gezien de u gestelde vraag – dat u het zich begon te realiseren wanneer u 11 jaar oud was, en u steeds een erectie kreeg wanneer u mannen in bloot bovenlijf zag (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd hoe u dan dacht over uw gevoelens, wanneer u die ervoer, antwoordde u dat u dacht dat het normaal was, en herhaalde u nooit gevoelens voor vrouwen te hebben gehad. In een nieuwe poging om u aan te manen wat meer te vertellen over de wijze waarop u zich bewust werd van, en omging met, uw ontluikende homoseksuele gevoelens, gevraagd wat u zelf dacht over deze gevoelens wanneer u ze begon te ervaren, of u die gevoelens dan zonder meer 'normaal' vond, dan wel of u er ook andere gedachten bij kende, en gevraagd wat er allemaal in u omging wanneer u dit alles begon te ervaren, antwoordde u – opnieuw uiterst beknopt, gezien de u gestelde vraag, alsook uw vorige verklaring wijzigend – dat u dacht dat het vreemd was. Gevraagd wat u dan zoal dacht bij deze gevoelens die u ervoer, antwoordde u enkel dat u weende. U gaf voorts aan dat u besepte dat de Ghanese maatschappij uw homoseksuele gevoelens niet zou aanvaarden, maar gevraagd wat u dan bij dit alles dacht, en welke gevoelens er zoal in u omgingen wanneer u besepte homoseksueel te zijn en in een land te wonen waar dit niet getolereerd wordt, antwoordde u, opnieuw beknopt, dat u veel gevoel had, steeds weende, en zich afvroeg waarom God u zo maakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd of u, wanneer u zich aan de leeftijd van 11 gewaar werd van uw gevoelens voor mannen, dan meteen wist dat u homo was, antwoordde u ontkennend en verklaarde u – uiterst precies, gegeven het onderwerp – dat u 13 was wanneer u dat besepte. Gevraagd of het moeilijk was om te aanvaarden dat u homoseksueel bent, antwoordde u dat het niet gemakkelijk was, maar u aangemaand hierover meer te vertellen, wist u enkel herhalend en beknopt te verklaren dat u de hele tijd weende en zich afvroeg waarom god u zo gemaakt had. Gevraagd hoe dat veranderde, en hoe u dan uw gevoelens voor mannen begon te aanvaarden – in een zoveelste poging enig teken van doorleefde ervaringen doorheen uw verklaringen te bespeuren – antwoordde u enkel dat u het aanvaardde wanneer u 14 was, en voegde u er geenszins verhelderend aan toe dat u het niet kan veranderen. U opnieuw gevraagd te pogen te beschrijven hoe uw aanvaardingsproces verliep, antwoordde u herhalend en geenszins verhelderend dat u het in het begin niet echt aanvaardde, maar wel wanneer u 14 was. Opnieuw gevraagd hoe uw gedachten dan veranderden en hoe dit alles verliep en uw beeld erover veranderde, en u opnieuw aangemaand hierover uitgebreider te vertellen, antwoordde u enkel herhalend dat u er

niets aan kon veranderen, u weende, maar het niet veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Wanneer u later tijdens het gehoor op het CGVS, in een ultieme poging enig teken van doorleefde ervaringen doorheen uw verklaringen 'dat u steeds weende en zich afvroeg waarom god u zo gemaakt had' – gevraagd of u nog wat meer kunt vertellen over hoe u zich bewust werd van het feit dat u homoseksueel bent, hoe u daarmee omging en wat er allemaal in uw hoofd omging, en bij wijze van voorbeeld gevraagd hoe u – beseffend te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese – dit alles beleefde, antwoordde u herhalend dat u weende en dacht "waarom maakte god me zo?", en voegde u er enkel aan toe dat u in de gevangenis kon belanden als mensen het zouden weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 37) – hetgeen een loutere feitelijke vaststelling is.

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Ghana, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden, dan wel gesprekken met een van uw homoseksuele partners – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, niet doorleefde en veelal nietszeggende verklaringen, die allerminst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Ook de verklaringen waarin u dan weer wel gewag maakte van twijfels en ongemak – wanneer u weende en zich afvroeg waarom god u zo maakte – weet u allerminst te concretiseren, en bleef u steeds opnieuw simpelweg herhalen, wanneer er dieper op ingegaan werd. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Ghana – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u weende en u zich afvroeg waarom god u zo maakte] - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerminst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en studierend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Gevraagd wat de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit, antwoordde u ontwijkend dat u een blad neerlegde bij uw asielaanvraag waarin de Ghanese wet geciteerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 42) – een verklaring op grond waarvan men dan ook wel kan verwachten dat u zou weten wat deze wet zou inhouden. Gevraagd of u de wet dan ook kent, antwoordde u bevestigend en vaagweg, dat men er in Ghana voor vervolgd kan worden. Gevraagd welke straffen er voorzien worden in de Ghanese wet, in het geval een homoseksueel op heterdaad betrapt wordt, antwoordde u het niet te weten, en verwees u naar het door u neergelegde document. Gevraagd of u dan niet weet welke gevangenisstraf daarop staat, antwoordde u – volkomen foutief – 4 jaar. Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de betreffende wettekst die u zelf als element ter ondersteuning van uw asielaanvraag neerlegde – dat de voorziene gevangenisstraf varieert van minimum 5 jaar tot 25 jaar. Bovenstaande vaststelling laat toe te concluderen dat u volkomen onwetend blijkt betreffende de wettelijke en maatschappelijk situatie van homoseksuelen in Ghana – ondanks de documenten hieromtrent die u zelf neerlegde.

Volledigheidshalve dienen ook uw leugenachtige verklaringen betreffende uw reisweg naar België opgemerkt, alsook uw verklaringen waarom u het gedurende meer dan anderhalf jaar naliet enige poging te ondernemen internationale bescherming te verzoeken.

U verklaarde – initieel – in België te zijn aangekomen in januari 2015, en drie dagen voorheen Ghana te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U verklaarde voorts dat u legaal naar België reisde met een geldig Schengenvizum, en uw paspoort nadien te België gestolen werd (zie gehoorverslag

CGVS, p. 6). U wist geenszins te verduidelijken hoe u dit visum bekomen zou hebben, noch wist u aan te geven hoelang het aan u toegekende visum geldig was. U verklaarde nooit eerder Ghana verlaten te hebben, maar u wist geen redelijke verklaring te bieden voor de vaststelling waarom u jaren eerder reeds uw paspoort aanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). U verklaarde het betreffende visum aangevraagd te hebben in de loop van september 2014, alsook dat dit te Abidjan (Ivoorkust) diende te geschieden, maar uw oom daarheen ging voor u, en u zelf niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u gevraagd werd of u geen vingerafdrukken diende te geven, en u zich niet persoonlijk diende te aan te bieden bij de Belgische ambassade, wijzigde u simpelweg uw verklaring en stelde u wél naar Ivoorkust te zijn gegaan om het visum aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u ooit een visum aanvraag voor een ander land, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u geen asiel vroeg na uw aankomst te België in januari 2015 – gezien u pas asiel aanvraag op 28 december 2015 – begon u over uw vriend Jurgen te vertellen met wie u voor het eerst in contact kwam via een internetsite op 18 mei 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u eerder nog geen asiel gevraagd had – gezien het allerm minst onredelijk is om te verwachten, dat iemand die zijn land moest ontvluchten uit vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid, binnen een redelijke termijn internationale bescherming zou verzoeken eerder dan bewust in de illegaliteit te verblijven – wist u geen antwoord te geven. Nadat de vraag u nog enkele malen werd herhaald, verklaarde u dat u de procedure niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U eraan herinnerd dat u klaarblijkelijk wel in staat bleek om een Schengenvisum te gaan aanvragen in Ivoorkust opdat u op legale wijze naar Europa zou kunnen reizen, en u dit gegeven zijnde toch ook wel kon kijken wat u kon doen om in België te kunnen blijven, antwoordde u enkel daaromtrent geen informatie te hebben gezocht. Daarna meermaals gevraagd waarom u danig lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen – tot 28 december 2015, bijna een jaar na uw beweerde aankomst in België – wist u hiervoor geen enkele redelijke verklaring te bieden. U geconfronteerd met de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier – waaruit blijkt dat er u een visum afgeleverd werd om naar Denemarken af te reizen op datum van 3 april 2014, ontkende u dit alles, en stelde u nooit dergelijke visumaanvraag gedaan te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uw vingerafdrukken dit nochtans bewijzen, gaf u uiteindelijk toe dat u deze visumaanvraag deed, maar verklaarde u dan weer dat visum niet benut te hebben, omdat u schrik had om te reizen daar u een valse naam opgegeven had bij deze visumaanvraag. U erop gewezen dat u het visum reeds aangevraagd had, en u dus reeds gelogen had over uw identiteit, bleef u herhalen dat u bang was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U erop gewezen dat het nochtans uw kans was om Ghana te verlaten, herhaalde u opnieuw dat u bang was daar u een valse naam had opgegeven. U gevraagd waarvoor u dan zo bang was, en u eraan herinnerd dat u beweerde als homo in Ghana ook bang te zijn, antwoordde u enkel 'bang' te zijn. Gevraagd of u het dan verkoos om als homoseksueel in Ghana te blijven – ondanks de vaststelling dat er u een geldig visum werd afgeleverd, waarmee u Ghana kon verlaten, antwoordde u ontkennend, en bleef u herhalen dat u bang was om de valse identiteit te gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – een verklaring die allerm minst weet te overtuigen daar u klaarblijkelijk geen schrik had om initieel onvermurwbaar te liegen tegen de interviewer die u op het CGVS hoorde, wanneer hij u een eerste keer naar het visum voor Denemarken vroeg. Nadat u er door de interviewer die u op het CGVS hoorde, op attent werd gemaakt dat er absoluut geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring dat u niet naar Denemarken reisde nadat het visum u afgeleverd werd, en deze u aanraade tijdens de pauze in het interview met uw advocate te overleggen, verklaarde u na de pauze dat u inderdaad naar Denemarken bent afgereisd in april 2014, u nooit een visum aanvraag om naar België te reizen, en u na uw aankomst te Denemarken, maandenlang in Duitsland verbleef alvorens af te reizen naar België. U daarna meermaals gevraagd waarom u toen niet reeds asiel vroeg, weet u geen enkel zinnig antwoord te geven, en verklaarde u onder meer dat u schrik had om teruggestuurd te worden indien u asiel vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 24, 25) – een verklaring waarmee u aangaf dat u wel degelijk op de hoogte was van het bestaan van de asielpprocedure, dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaring deze procedure niet te kennen. Uit bovenstaande vaststelling blijkt vooreerst duidelijk dat u allesbehalve 'bang' bent om leugenachtige verklaringen af te leggen, en verder dat u meer dan anderhalf jaar (van april 2014 tot 28 december 2015) naliet enig verzoek in te dienen voor internationale bescherming. **Deze vaststelling doet verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig en volledig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw uiterst laattijdige asielaanvraag. Immers, van iemand die oppert zijn land te hebben moeten ontvluchten omwille van een gegronde vrees voor vervolging, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze niet opzettelijk zou talmen met het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u dit meer dan anderhalf jaar niet deed, en voorts spijkerhard liegt over de wijze, en het tijdstip waarop u Ghana verliet, laat enkel toe te concluderen dat u geenszins een vrees voor vervolging koestert. Deze vaststellingen, alsook de hierboven gemaakte vaststellingen betreffende het volkomen ongeloofwaardig karakter van uw verklaring homoseksueel te zijn, indachtig, kan er enkel geconcludeerd worden**

dat uw huidig verzoek om internationale bescherming voortkomt uit zuiver opportunistische overwegingen, en steunt op leugenachtige verklaringen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Ghana, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen - eerder integendeel. Wat betreft het door u neergelegde 'Bachelor's Certificate (met bijgevoegde attesten van legalisatie en vertaling), dient vastgesteld dat uit dit document blijkt dat uw vader op 6 juli 2015 [meer dan een jaar na uw vertrek uit Ghana] voor de rechtbank officieel verklaarde dat u ongehuwd bent, en hij hiertoe helemaal naar Accra diende te gaan. Ook het door u neergelegde uittreksel uit het geboorteregister – waaruit enkele gegevens betreffende uw identiteit blijken - werd door uw vader bekomen, dit op 25 juni 2015. U verklaarde omtrent deze documenten, dat u deze nodig had bij uw aanvraag tot wettelijke samenwoning met Jurgen (H.). Dat uw vader – van wie u beweerde dat hij tegen homoseksualiteit is, u niet steunt, wilt dat u huwt met een vrouw, en kwaad was wanneer hij op de hoogte kwam van uw homoseksualiteit (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 16) – al deze moeite zou doen voor u opdat u hier zou kunnen aantonen ongehuwd te zijn, doet verder afbreuk aan uw geopperde asielrelaas. De vaststelling dat u dit alles ook had kunnen nalaten en asiel aanvragen – hetgeen u niet deed in eerste instantie – maakt het des te frappanter dat u zich beroept op uw vader, om u de papieren te bezorgen die u nodig had om in België officieel met een andere man te kunnen samenwonen. Wat betreft het door u neergelegde uittreksel uit het geboorteregister, dient vastgesteld dat deze geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Er dient voorts herinnerd aan de vaststelling dat, hoewel er in Ghana de laatste jaren vooruitgaan werd geboekt met betrekking tot doeltreffendheid en transparantie van de overheidsinstellingen, corruptie er een significant probleem blijft en de corruptie er hardnekkig, wijdverspreid en systematisch is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Ghanese documenten na te gaan, in het algemeen. Wat betreft het door u neergelegd attest betreffende uw aanvraag voor een internationaal paspoort bij de Ghanese ambassade te Brussel, kan enkel vastgesteld worden dat u deze aanvraag ingediend heeft, bij de ambassade van het land dat u beweerdelijk ontvluchtte omwille van een vrees voor vervolging. Wat betreft de door u neergelegde documenten vanwege 'the Institute of Commercial management', kan enkel vastgesteld dat een persoon met de naam (A.O.) – waarvan u oppert dat het uw naam betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 19), deelnam aan twee examens. Deze documenten bezitten voorts geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag. Wat betreft het door u neergelegde attest van immatriculatie, kan enkel vastgesteld worden dat u dit afgegeven werd op 6 januari 2016. Voorts bezit dit attest geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag. Wat betreft de door u neergelegde informatie in verband met de situatie voor homoseksuelen in Ghana – artikel 'Ghanaian Ggay refugee in Canada speaks', een artikel van Amnesty International, het artikel 'Video of alleged gay man being beaten in Ghana goes viral', en het 'Ghana 2014 Human Rights Report', kan enkel vastgesteld worden dat dit alles informatie van algemene aard betreft, die geen verband heeft met uw persoon. Deze informatie wordt als dusdanig niet betwist, maar bewijst geenszins uw beweerde homoseksuele geaardheid. Ook het door u neergelegde Ghanese wetsartikel betreffende de bestraffing van homoseksuele daden, brengt niet bij, en zoals hierboven vastgesteld bleek u zelf niet eens op de hoogte te zijn van de strafmaat die in dit wetsartikel bepaald wordt. Wat betreft de door u neerlegde verklaring van verlies van uw internationaal paspoort, bij de politiediensten te Antwerpen, dient vastgesteld dat dit document niets inhoudelijks bijbrengt, en voorts enkel aantoon dat u er ook niet voor terugdeinst te liegen tegenover de politiediensten te België, daar u tijdens het gehoor op het CGVS toegaf nog steeds te beschikken over het internationaal paspoort waarmee u Ghana heeft verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23 en 25). Betreffende de documenten in verband met de door u ingespannen procedure tot wettelijke samenwoning met de heer (H.), kan enkel vastgesteld worden dat de bevoegde diensten menen dat de door u geopperde relatie met de heer (H.) een schijnrelatie betreft, en uw verklaring van wettelijke samenwoning er kennelijk enkel is op gericht om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen. Voorts blijkt uit deze beslissing dat de heer (H.), gezien zijn medische situatie, mogelijks meer vatbaar zou zijn voor schijnrelaties, en deze verklaarde een vorige relatie reeds te hebben

stopgezet doordat deze persoon enkel uit was op het bekomen van verblijfspapieren voor België. Zonder uitspraak te willen doen over de inhoud van deze beslissing – die volledig buiten de bevoegdheden van het CGVS valt – dient evenwel vastgesteld dat de hierboven gemaakte vaststellingen in het kader van uw asielaanvraag, de bevindingen in de betreffende weigeringsbeslissing aangaande de ingespannen procedure tot wettelijke samenwoning, enkel lijken te bevestigen. De 6, door u neergelegde, foto's, waarop u samen met de heer (H.) te zien valt, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen, daar deze geen bewijs vormen van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid, en oprechtheid van de door u aangegane relatie met de heer (H.).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker voegt aan het feitenrelaas toe dat hij binnen de beroepstermijn beroep aantekende tegen de weigering van de registratie van wettelijke samenwoning, alsmede dat de zaak bij de Rechtbank van Eerste Aanleg zal voorkomen op 27 september 2016.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 3 van het EVRM.

Hij verwijst naar de richtlijnen van UNHCR omtrent het vaststellen van een homoseksuele geaardheid. Verweerder stelt in de bestreden beslissing zelf dat het niet gemakkelijk is om de seksuele geaardheid op objectieve wijze te bewijzen. Verzoeker stelt zich de vraag wanneer verklaringen voldoende 'omstandig' en 'spontaan' zijn. Tevens vraagt hij zich af hoe verweerder kan oordelen of verklaringen 'precies' zijn. Dit vraagt namelijk eigen kennis over de achterliggende feiten van het vluchtrelaas.

"Het CGVS vraagt verzoeker in casu enkel naar het bestaan van homoseksuele relaties in het verleden, waar zeer diep op in wordt gegaan. Dat verzoeker zijn verklaringen voortdurend wijzigt en fundamenteel bijstelt zou afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid. Het belang van deze verklaringen en relaties moet echter wel genuanceerd worden. Het gaat immers om een uitermate subjectief onderwerp en bovendien is de belevingswereld van de betrokken persoon geheel onbekend voor de protection officer. De beleving van een relatie verschilt van situatie tot situatie, zoals dit overigens ook het geval is in heteroseksuele relaties."

Waar hem clichématige en homofobe verklaringen worden verweten daar waar hij stelde dat homoseksuelen niet bij één persoon blijven maar soms bij wel drie personen tegelijk, wijst verzoeker andermaal op de richtlijnen van UNHCR omtrent de invloed van de sociale en culturele achtergrond op de wijze waarop een persoon zich identificeert. Sommige homoseksuelen hebben diepe schaamte en/of geïnternaliseerde homofobie, wat ertoe leidt dat zij hun geaardheid ontkennen en/of handelingen stellen die in lijn liggen met heteroseksuele normen en rollen. Enkel dit zou niet mogen uitsluiten dat verzoeker een vordering heeft op basis van zijn geaardheid, daar waar andere indicatoren aanwezig zijn. Verzoeker stelt dat het gelet op de situatie voor homoseksuelen in Ghana niet ondenkbaar is dat hij deze homofobe houding heeft geïnternaliseerd en de heteroseksuele normen en waarden spiegelt op zijn eigen homoseksuele leven.

Verzoeker citeert een passage uit het gehoorverslag bij het CGVS en leidt hieruit af dat het dossier stereotiep werd behandeld. Verzoeker wijst op een uitspraak van het "Federal Court of Canada" waarin de lagere rechtbank een stereotiepe vraagstelling en overwegingen werden verweten. Het CGVS meent met de stereotiepe vraagstelling dat verzoekers geaardheid en religie niet hand in hand kunnen gaan. Dit negeert de interne problematiek van verzoeker volledig. Verweerder liet na alle noodzakelijke elementen, waaronder de culturele implicaties, het emotionele trauma en religieuze overwegingen, in rekening te brengen.

Waar hem een gebrek aan kennis omtrent de Ghanese wetgeving inzake homoseksualiteit wordt verweten, stelt verzoeker onder verwijzing naar rechtsleer dat dit de realiteit van het leven van homoseksuelen, waarin sociale sancties belangrijker zijn dan de formele sancties, ontkent en daarom op zich geen grond is voor de ongelooftwaardigheid van de asielzoeker.

Verweerder moet voorts rekening houden met de situatie op het ogenblik van de aanvraag van de vluchtelingenstatus. De seksuele geaardheid op het ogenblik van het gehoor is van belang.

Verweerder neemt de beslissing van de procedure inzake de wettelijke samenwoning voor waar aan terwijl deze nog niet in kracht van gewijsde is gegaan. Verzoeker en zijn partner zijn formeel waar zij stellen samen een toekomst te willen uitbouwen. Door de beslissing over te nemen en te stellen dat verzoekers relatie een schijnrelatie is, schendt verweerder verzoekers rechten van verdediging. De rechter moet zich hierover nog uitspreken. Verweerder kon de beslissing dus niet klakkeloos overnemen en diende zelf de huidige situatie tussen verzoeker en zijn partner na te gaan, *“dan wel de beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen af te wachten”*. Verweerder vroeg slechts tweemaal naar de relatie van verzoeker en verzoeker antwoordde dat hij hiermee blij was en dat het een hechte relatie was. Verweerder vond het blijkbaar niet nodig om hierop verder in te gaan en de relatie in rekening te brengen voor de vaststelling van verzoekers geaardheid. De seksuele geaardheid van verzoeker werd door de beslissende instanties overigens niet in twijfel getrokken. Hoe verweerder ertoe komt hun beslissing te gebruiken om verzoekers geaardheid in vraag te stellen, is dan ook niet duidelijk.

Verzoeker verwijst naar een arrest van het EHRM en stelt dat getuigenverklaringen ook gebruikt kunnen worden om zijn geloofwaardigheid af te toetsen. Hij vervolgt:

“Gelet op de procédure wettelijke samenwoning, werd door de Procureur des Konings bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen een relatieonderzoek bevolen. In het kader hiervan werd de heer (H.) onderworpen aan een uitgebreid verhoor over zijn relatie met verzoeker. (stuk 5) Hierin stelt de heer (H.) het volgende: “Ik heb meneer 1er en kennen in mei 2015. Dat was via Grindr, een datingsite. Ik zocht iemand om een relatie mee te hebben. In onze gay-world is het niet makkelijk om een gesloten relatie te hebben. Ik heb een profiel aangemaakt voor een relatie. Meneer had ook een profiel aangemaakt voor een relatie. (...) We hebben die dag ook seks gehad. (...) We gebruiken geen condoom. Daarom gaat hij met mee en heeft hij met de dokters gepraat. Daarom sta ik erop om een gesloten relatie te hebben. (...) Wij kennen de burens. Naast ons woont een bejaarde politie-agent. Rechts woont er een koppel met 2 kinderen. Ik ken hun namen niet. Zij kennen ons als koppel. Ze zien ons in de zomer samen poetsen. (...) Boven woont ook Yasmine. Zij heeft een brief geschreven en ik stel hem ter uwer beschikking. Wij praten met iedereen, maar ik ken hun namen niet. (...) Ik heb het gevoel dat het goed gaat. We hebben een goede seksuele relatie. Als ik me minder voel, dan respecteert hij dat. Ik heb niet het gevoel dat meneer bij mij is voor zijn papieren. Ik weet dat hij naar hier is gekomen omwille van zijn geaardheid.”.

Dat de heer (O.B.) zijn partner tevens vergezeld naar het Instituut voor Tropische Geneeskunde. Dit blijkt uit een medisch attest van de arts van de heer (H.). (stuk 6)

Uit voorgaande informatie blijkt dat verwerende partij volledig uit de bocht is gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker is wel degelijk een homoseksuele man uit Ghana en gelet op de voorliggende elementen kan hier niet aan getwijfeld worden.”

Aangaande zijn reisweg, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker geeft toe dat hij initieel, uit schrik teruggestuurd te worden, niet de gehele waarheid vertelde over zijn reisweg naar België. Hij herpakte zich echter gedurende het interview, waarna hij het relaas over zijn reisweg met zijn paspoort geheel uit de doeken deed.”

Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van UNHCR en merkt op dat het CGVS zich moet focussen op de materiële en noodzakelijke feiten en niet op die elementen die minder belangrijk zijn.

“Dat verzoeker met een vals paspoort naar de schengenzone reisde kan moeilijk gezien worden als een materieel feit. Verzoeker maakt deel uit van een sociale groep, de mannen die seksuele relaties hebben met mannen, waarop een gevangenisstraf staat in het zeer homofobe land Ghana. Verzoeker is heden in België in een homoseksuele relatie met zijn partner, de heer (H.). De hele gemeenschap waar verzoeker in Ghana in verbleef is op de hoogte van zijn seksuele geaardheid: “omwille van seksualiteit, ze bazuinden rond, naar de mensen, dat de gay-man Ghana verliet, en naar een ander land ging” (CGVS interview, p.4).”

Verzoeker stelt dat uit zijn relaas blijkt dat hij veelvuldig werd blootgesteld aan trauma. Hij verwijst onder meer naar een celibaatsattest dat zijn vader opstelde. Volgens de richtlijnen van UNHCR en artikel 13, § 3 van Richtlijn 2005/85/EU moet dit in rekening worden gebracht. Op basis van een subjectief gevoel kan niet worden beslist tot de (on)geloofwaardigheid. *“Gelet op het voorgaande is het redelijk aan te nemen dat rekening moet gehouden worden met de materiële en fundamentele verklaringen van verzoeker, dat hij homoseksueel is en afkomstig is uit Ghana en dat Ghana een zeer homofobe maatschappij is waar criminele straffen staan op het hebben van homoseksuele relaties.*

Dat verzoeker aarzelde de gehele waarheid te vertellen omtrent het gebruik van een vreis paspoort, wijst er slechts op dat hij weet dat dit verkeerd is, en dat zijn ethisch kompas alsnog de juiste richting uitwijst. Dit is echter geen materieel element dat kan wijzen op de ongeloofwaardigheid van verzoeker over de hele lijn."

Waar hem een laattijdige asielaanvraag wordt verweten, wijst verzoeker naar de richtlijnen van UNHCR. Hierin wordt gesteld dat de aanvrager niet altijd zal weten dat seksuele geaardheid de basis kan vormen voor een vluchtelingenstatus. Tevens kan deze terughoudend zijn om over zulke intieme zaken te praten, met name wanneer zijn geaardheid in het land van herkomst de oorzaak kan zijn van schaamte of taboe. Daardoor kan hij het aanvankelijk niet vertrouwen om vrijuit te spreken. Zelfs wanneer de eerste asielaanvraag valse verklaringen bevat of wanneer de aanvraag slechts enige tijd na de aankomst in het land van asiel wordt ingediend, kan er nog steeds besloten worden tot een geloofwaardige vordering. *"In voorliggende aanvraag werd door de partner van verzoeker, de heer (H.), informatie gevraagd aan de bevoegde diensten van de stad Antwerpen, dit gelet op de precare verblijfssituatie van verzoeker. Zij raadden hen aan een wettelijke samenwoning op te starten en hiernavolgend een aanvraag gezinshereniging te doen. Zij lieten hierbij na te informeren naar de mogelijkheden tot het aanvragen van de vluchtelingenstatus, goed wetende dat het een homoseksuele relatie betrof met een man uit Ghana. Zij lieten tevens na te informeren dat, zelfs indien verzoekers wettelijk samenwoonden, een gezinshereniging slechts kans op slagen heeft na een jaar wettelijke samenwoning. Verzoekers waren derhalve niet op de hoogte van hun mogelijkheden tot op het ogenblik dat zij een advocaat raadpleegden om beroep aan te tekenen tegen de weigering wettelijke samenwoning."*

Dat de laattijdige aanvraag van internationale bescherming derhalve ook niet weerhouden kan worden om het relaas van verzoeker ongeloofwaardig te achten".

Verzoeker toetst vervolgens zijn vluchtrelaas en zijn situatie aan de elementen vervat in de vluchtelingendefinitie in het Verdrag van Genève van 1951. Hij wijst in dit kader onder meer op de strafbaarstelling van homoseksualiteit, het homofobe karakter van de Ghanese maatschappij en de situatie van en het gebrek aan bescherming voor homoseksuelen in Ghana.

2.1.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): een dagvaarding strekkende tot de registratie van wettelijke samenwoning (bijlage 3), een kennisgeving van de rechtsdag (bijlage 4), een proces-verbaal van verhoor (bijlage 5), een medisch attest van het Instituut voor Tropische Geneeskunde (bijlage 6), een celibaatsattest (bijlage 7) en informatie over de situatie voor homoseksuelen in Ghana (bijlagen 8-9).

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

2.2.3. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift dat uit het vluchtrelaas zou blijken dat hij veelvuldig werd blootgesteld aan trauma. De algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing echter niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van enig trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor voldoende verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker betoogt verder dat het dossier door het CGVS op stereotiepe wijze zou zijn behandeld. Hij leidt dit af uit een welbepaalde passage uit het gehoorverslag waarin gepolst werd naar de verenigbaarheid van zijn religie met zijn geaardheid. Deze passage is echter niet eens opgenomen in de bestreden beslissing en de bestreden beslissing is hierop op generlei wijze geschraagd. Voorts kan uit deze passage hoegenaamd niet worden afgeleid dat het (gehele) dossier op stereotiepe wijze zou zijn behandeld. Verzoeker laat bovendien na concreet te duiden waar dit zou blijken uit of van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Hij kan met het voorgaande bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan het geheel van de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker manifest leugenachtige verklaringen aflegde over zijn reisweg naar Europa en na aankomst in Europa bijzonder lang talmde alvorens uiteindelijk een asielaanvraag in te dienen op 28 december 2015. In deze wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaarde – initieel – in België te zijn aangekomen in januari 2015, en drie dagen voorheen Ghana te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U verklaarde voorts dat u legaal naar België reisde met een geldig Schengenvisum, en uw paspoort nadien te België gestolen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U wist geenszins te verduidelijken hoe u dit visum bekomen zou hebben, noch wist u aan te geven hoelang het aan u toegekende visum geldig was. U verklaarde nooit eerder Ghana verlaten te hebben, maar u wist geen redelijke verklaring te bieden voor de vaststelling waarom u jaren eerder reeds uw paspoort aanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). U verklaarde het betreffende visum aangevraagd te hebben in de loop van september 2014, alsook dat dit te Abidjan (Ivoorkust) diende te geschieden, maar uw oom daarheen ging voor u, en u zelf niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u gevraagd werd of u geen vingerafdrukken diende te geven, en u zich niet persoonlijk diende te aan te bieden bij de Belgische ambassade, wijzigde u simpelweg uw verklaring en stelde u wél naar Ivoorkust te zijn gegaan om het visum aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u ooit een visum aanvraag voor een ander land, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u geen asiel vroeg na uw aankomst te België in januari 2015 – gezien u pas asiel aanvraag op 28 december 2015 – begon u over uw vriend Jurgen te vertellen met wie u voor het eerst in contact kwam via een internetsite op 18 mei 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u eerder nog geen asiel gevraagd had – gezien het allerm minst onredelijk is om te verwachten, dat iemand die zijn land moest ontvluchten uit vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid, binnen een redelijke termijn internationale bescherming zou verzoeken eerder dan bewust in de illegaliteit te verblijven – wist u geen antwoord te geven. Nadat de vraag u nog enkele malen werd herhaald, verklaarde u dat u de procedure niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U eraan herinnerd dat u klaarblijkelijk wel in staat bleek om een Schengenvisum te gaan aanvragen in Ivoorkust opdat u op legale wijze naar Europa zou kunnen reizen, en u dit gegeven zijnde toch ook wel kon kijken wat u kon doen om in België te kunnen blijven, antwoordde u enkel daaromtrent geen informatie te hebben gezocht. Daarna meermaals gevraagd waarom u danig lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen – tot 28 december 2015, bijna een jaar na uw beweerde aankomst in België – wist u hiervoor geen enkele redelijke verklaring te bieden. U geconfronteerd met de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier – waaruit blijkt dat er u een visum afgeleverd werd om naar Denemarken af te reizen op datum van 3 april 2014, ontkende u dit alles, en stelde u nooit dergelijke visumaanvraag gedaan te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uw vingerafdrukken dit nochtans bewijzen, gaf u uiteindelijk toe dat u deze visumaanvraag deed, maar verklaarde u dan weer dat visum niet benut te hebben, omdat u schrik had om te reizen daar u een valse naam opgegeven had bij deze visumaanvraag. U erop gewezen dat u het visum reeds aangevraagd had, en u dus reeds gelogen had over uw identiteit, bleef u herhalen dat u bang was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U erop gewezen dat het nochtans uw kans was om Ghana te verlaten, herhaalde u opnieuw dat u bang was daar u een valse naam had opgegeven. U gevraagd waarvoor u dan zo bang was, en u eraan herinnerd dat u beweerde als homo in Ghana ook bang te zijn, antwoordde u enkel ‘bang’ te zijn. Gevraagd of u het dan verkoos om als homoseksueel in Ghana te blijven – ondanks de vaststelling dat er u een geldig visum werd afgeleverd, waarmee u Ghana kon verlaten, antwoordde u ontkennend, en bleef u herhalen dat u bang was om de valse identiteit te gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – een verklaring die allerm minst weet te overtuigen daar u klaarblijkelijk geen schrik had om initieel onvermurwbaar te liegen tegen de interviewer die u op het CGVS hoorde, wanneer hij u een eerste keer naar het visum voor Denemarken vroeg. Nadat u er door de interviewer die u op het CGVS hoorde, op attent werd gemaakt dat er absoluut geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring dat u niet naar Denemarken reisde nadat het visum u afgeleverd werd, en deze u aanraadde tijdens de pauze in het interview met uw advocate te overleggen, verklaarde u na de pauze dat u inderdaad naar Denemarken bent afgereisd in april 2014, u nooit een visum aanvraag om naar België te reizen, en u na uw aankomst te Denemarken,

maandenlang in Duitsland verbleef alvorens af te reizen naar België. U daarna meermaals gevraagd waarom u toen niet reeds asiel vroeg, weet u geen enkel zinnig antwoord te geven, en verklaarde u onder meer dat u schrik had om teruggestuurd te worden indien u asiel vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 24, 25) – een verklaring waarmee u aangaf dat u wel degelijk op de hoogte was van het bestaan van de asielprocedure, dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaring deze procedure niet te kennen. Uit bovenstaande vaststelling blijkt vooreerst duidelijk dat u allesbehalve 'bang' bent om leugenachtige verklaringen af te leggen, en verder dat u meer dan anderhalf jaar (van april 2014 tot 28 december 2015) naliel enig verzoek in te dienen voor internationale bescherming."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Zo tracht hij zijn aperte leugens over zijn reisweg naar België ten onrechte te minimaliseren. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Waar verzoeker voorts tracht te laten uitschijnen dat hij spontaan en door "*zijn ethisch kompas*" alsnog de waarheid vertelde, dient te worden vastgesteld dat hij hierin bezwaarlijk kan worden gevolgd. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat hij er zelf voor koos om leugenachtige verklaringen af te leggen en dat hij slechts besloot de waarheid te vertellen na confrontatie met de vaststelling dat aan deze verklaringen absoluut geen geloof kon worden verwacht. Dat verzoeker over zijn reisweg moedwillig dermate bedrieglijke verklaringen aflegde, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Ook voor het bijzonder laattijdige karakter van zijn asielaanvraag biedt verzoeker geen afdoende verklaring. Waar hij verwijst naar de (mogelijke) initiële terughoudendheid bij bepaalde personen om het over hun geaardheid te hebben, dient immers te worden vastgesteld dat dergelijke terughoudendheid in hoofdte van verzoeker bezwaarlijk kan worden aangenomen. Blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning zat hij er immers klaarblijkelijk reeds maanden eerder niet mee in om het ten overstaan van de Belgische overheid te hebben over intieme zaken (zoals het zichzelf prostitueren aan mannen) en over zijn geaardheid. Voor het overige tracht verzoeker andermaal te laten uitschijnen dat hij geen kennis had van de asielprocedure. Hiermee gaat hij echter voorbij aan de terechte vaststelling dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij hiervan weldegelijk en minstens reeds in Duitsland op de hoogte was. Zelfs indien dit niet zo was, kon bovendien worden verwacht dat hij zich enige moeite zou hebben getroost om zich te informeren over de eventuele mogelijkheden tot bescherming. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich over deze mogelijkheden zou informeren en een asielaanvraag zou indienen. Zowel verzoeker als de persoon bij wie hij verbleef in België hadden bovendien duidelijk de mogelijkheid om zich hierover te informeren nu zij blijkens de stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning en blijkens verzoekers voormelde verklaringen elkaar leerden kennen via en aldus beide toegang hadden tot het internet. Verzoeker gaf blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing echter aan dat hij zelfs niet zocht naar informatie over mogelijkheden om in België te blijven. Dergelijke passieve houding is niet verenigbaar met een dringende nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker naliel asiel aan te vragen en na aankomst in Europa gedurende meer dan anderhalf jaar talmde alvorens dit uiteindelijk te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofdte en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij homoseksueel is en daardoor problemen kende. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de “protection officer” open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving.

Zo werd verzoeker uitgebreid ondervraagd over de verschillende homoseksuele partners die hij in zijn land van herkomst gehad zou hebben. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoeker dienaangaande veelvuldig en frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Gevraagd of u in Ghana een partner had, antwoordde u dat, wanneer u schoolliep in de ‘high school’ [verder: ‘middelbare school’], u een vriend had (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer u die relatie had, antwoordde u dat de relatie ten einde was in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u, vaagweg en ontwijkend, dat u niet enkel met hem een relatie had, en u ook andere had. Gevraagd naar de naam van de partner, met wie u de relatie beëindigde in 2010, antwoordde u Samuel (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer uw relatie met Samuel begonnen was, antwoordde u in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u dat deze ongeveer 8 à 9 maanden duurde, en verklaarde u voorts – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – dat de relatie eindigde in 2011.

Gevraagd of u, voor u samen was met Samuel, **nog andere partners heeft gehad, antwoordde u ontkennend.** U herinnerd aan, en geconfronteerd met, uw verklaring dat u zei dat u nog andere partners heeft gehad, **wijzigde u simpelweg uw eerdere verklaring, en verklaarde u dat u een andere vriend had voor u samen was met Samuel.** Gevraagd naar de naam van deze andere vriend, antwoordde u **(K.) Benjamin.** Gevraagd wanneer u met deze persoon [(K.) Benjamin] een relatie had, antwoordde u dat dat was wanneer u schoolliep in de middelbare school. Gevraagd wanneer dat was, verklaarde u dat **het tussen de jaren 2001 en 2004 was, en u gedurende deze hele periode een relatie had met (K.) Benjamin.** Gevraagd of u nog andere homoseksuele relaties heeft gehad in Ghana, afgezien van uw relatie met Samuel en (K.) Benjamin, antwoordde u bevestigend, en gaf u aan **dat u ook iets had met een zekere Dennis, maar dat geen echte relatie was, en dat eerder voor het plezier was. Gevraagd wanneer u deze relatie met Dennis had, antwoordde u het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).** Gevraagd of het voor, dan wel na, uw relatie met Kofi was, verklaarde u dat het ervoor was. **Gevraagd hoe oud u toen was, wanneer u met Dennis een relatie had, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten. Gevraagd of u in Ghana nog andere homoseksuele partners heeft gekend – afgezien van Dennis, (K.) Benjamin en Samuel – antwoordde u ontkennend.** Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u reeds schoolliep in de middelbare school wanneer u Dennis ontmoette, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). **Dat u zich op generlei wijze zou herinneren waar of wanneer u Dennis ontmoette, en evenmin in staat bent dit bij benadering aan te geven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.** Gevraagd hoe het mogelijk is dat u zich dit helemaal niet blijkt te herinneren, antwoordde u – ontwijkend en weinig verhelderend – dat u bij hem thuis een eerste keer seks had, met Dennis. Gevraagd of dat dan de eerste keer was dat u seks had met een andere jongen, antwoordde u – **uw eerdere verklaringen betreffende uw homoseksuele relaties in Ghana, volledig tegensprekend – dat u het al gedaan had.** Gevraagd met wie, antwoordde u – nadat u lang diende na te denken – dat dat met een zekere **Kudju was – ondanks de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor expliciet bevestigde dat u in Ghana enkel homoseksuele betrekkingen had met Samuel, (K.) Benjamin en Dennis.** Gevraagd wanneer u met Kudju een eerste keer seksuele betrekkingen had, antwoordde u **dat u ongeveer 19 à 20 jaar oud was toen.** Gevraagd of dat dan in het jaar **2006** was – gegeven het door u opgegeven geboortjaar, 1987 – antwoordde u bevestigend. U herinnerd aan uw eerdere verklaringen – namelijk dat u reeds een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin tussen de jaren 2001 en 2004, bevestigde u simpelweg dat u in deze periode een homoseksuele relatie had met Kofi (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). **U gewezen op de manifeste inconsistentie tussen uw verklaringen – namelijk dat u verklaarde een homoseksuele relatie te hebben gehad met een zekere (K.) Benjamin tussen 2001 en 2004, alsook uw verklaring in gedachten dat u, voor uw beweerde relatie met (K.) Benjamin, reeds door uw moeder werd betraptd wanneer u seks had met Dennis – en gesteld dat, gegeven deze verklaringen, het toch niet kan dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had op de leeftijd van 19 jaar, antwoordde u enkel dat de jaartallen u verwarren.** U erop gewezen dat u geen jaartal, maar wel uw leeftijd vermeldde, wijzigde u simpelweg uw verklaringen en stelde u dat u dan misschien 15 of 16 was. **Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u uw verklaringen simpelweg bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, allesbehalve overtuigend is, en enkel verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele relaties.**

Gevraagd waarom u eerder **uw relatie met Kudju helemaal niet vermeldde** – wanneer u gevraagd werd naar al uw homoseksuele partners in Ghana – antwoordde u **dat het allemaal lang geleden is, en u het zich niet herinnerde** – een verklaring die geenszins overtuigend bevonden wordt, daar Kudju de allereerste persoon zou zijn geweest met wie u uw homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad, hetgeen het des te frappanter maakt dat u deze relatie zou ‘vergeten’ te vermelden. Ter bevestiging gevraagd of uw allereerste seksuele ervaring met een andere man, dan met Kudju was, antwoordde u – uiterst opmerkelijk – ontkennend, en verklaarde u – **opnieuw teruggrijpend naar de vorige versie van de feiten die u gaf** – dat het met Dennis was. U geconfronteerd met de vaststelling dat u net voorheen, tot tweemaal toe, verklaarde dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had met Kudju, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat het Dennis was. Ter bevestiging gevraagd of u dan een eerste keer seks had met Dennis, antwoordde u – op het onbegrijpelijke af – ontkennend, en verklaarde u opnieuw dat het met Kudju was. **De wijze waarop u uw verklaringen voortdurend simpelweg wijzigt en fundamenteel bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, doet ernstig en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana.**

U verklaarde verder – uw eerdere verklaringen nogmaals wijzigend – dat u ongeveer 16 of 17 was wanneer u een allereerste keer seks had met Kudju, en u hem leerde kennen op school (zie gehoorverslag CGVS, p. 32-33). Gevraagd of u de lagere school, dan wel de middelbare school bedoelt, antwoordde u de lagere school (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). **Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat wanneer u voor een eerste keer seks had met Kudju, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat, op de leeftijd van 16 à 17 jaar, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat men op die leeftijd reeds naar de ‘Junior Secondary School’ (JSS) gaat. U gevraagd of u dan toch niet in de lagere school zat wanneer u met Kudju een relatie begon, begon u het schoolsysteem in Ghana uit te leggen, en bevestigde u nogmaals dat men op de leeftijd van 15 à 16 reeds in het niveau JSS schoolloopt. U gevraagd of u zich dit alles niet gewoon herinnert – i.p.v. uit te rekenen in welke school men zit op welke leeftijd – antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoelang uw relatie met Kudju duurde, antwoordde u dat het ongeveer een jaar duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd of u er zeker van bent dat u toen ongeveer 16 à 17 jaar oud was, antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat u 16 à 17 was in de jaartallen 2003-2004, en u toen volgens uw eigen verklaringen reeds school liep in de middelbare school, antwoordde u verward te zijn en voegde u eraan toe dat u 11 was wanneer u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid, maar u niet meer weet wanneer u voor een eerste keer seks had. U geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat u zich enerzijds erg goed blijkt te herinneren wanneer u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd – op de leeftijd van 11 jaar – en gevraagd hoe het kan dat, dit gegeven zijnde, u zich helemaal niet blijkt te herinneren wanneer u voor het eerst seksuele betrekkingen had, antwoordde u enkel het niet meer te weten. **Gevraagd met wie u een relatie had, nadat de relatie met Kudju ten einde was, antwoordde u – opnieuw uw eerdere verklaringen tegensprekend – Samuel** (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Ter bevestiging gevraagd of Samuel uw tweede homoseksuele vriend was, antwoordde u bevestigend, en voegde u er – nog maar eens uw eerdere verklaringen tegensprekend – aan toe dat u tegelijk ook een relatie had met een zekere Owusu. Gevraagd wanneer u een relatie had met Samuel, antwoordde u dat u met hem een relatie begon nadat uw relatie met Kudju ten einde was, en u lang bij Samuel bleef. Gevraagd hoelang uw relatie met Samuel duurde, antwoordde u – wederom manifest tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen – dat u met hem was, tot uw vertrek naar België. Gevraagd wanneer u dan een relatie had met (K.), verklaarde u vaagweg dat dat niet echt uw vriend was, u niet steeds één partner had, en voegde u er – clichématig en op het homofobe af – dat homoseksuelen niet bij 1 persoon blijven, maar soms wel bij drie tegelijk. U herinnerd aan uw eerdere verklaring, namelijk dat uw relatie met Samuel 8 à 9 maanden geduurd heeft, antwoordde u vaagweg, en de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, waarmee u geconfronteerd werd, simpelweg negerend, dat uw relatie met Samuel aan en uit ging, en u niet steeds samen was met hem. U gewezen op de vaststelling dat uw verklaringen betreffende uw zogenaamde homoseksuele partners in Ghana, voortdurend in tegenspraak zijn met elkaar, antwoordde u – wederom de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negerend – dat u seks had met ze allemaal, en het allemaal vriendjes waren van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 36).

Het dient opgemerkt dat – gegeven bovenstaande vaststellingen – er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana. Uw uiteenlopende en wijzigende verklaringen omtrent uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana zijn immers, zoals overduidelijk blijkt uit het voorgaande, volkomen tegenstrijdig.”

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Nog los van de vraag of zijn verklaring in deze al dan niet ten onrechte werden geklasseerd als zijnde clichématig en homofob, kan de verklaring dat verzoeker soms meer dan één partner had immers hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan de veelheid aan manifeste tegenstrijdigheden in verzoekers voormelde

gezegden. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot een poging om deze tegenstrijdigheden te minimaliseren door op algemene wijze te poneren dat het gaat om een subjectief onderwerp en door op algemene wijze te verwijzen naar zijn persoonlijke belevingswereld en naar de verschillende beleving van relaties in verschillende situaties. Verzoeker geeft in dit kader echter niet de minste verdere duiding en past dit niet toe op zijn concrete situatie of op voormelde motivering. Hoe dan ook was het, te meer gelet op zijn hoge scholingsgraad (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11; map 'documenten'), geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij duidelijke, gedetailleerde, coherente en consistente verklaringen zou kunnen afleggen over zijn verklaarde homoseksuele relaties in zijn land van herkomst. Evenmin was het onredelijk om te verwachten dat hij deze zou kunnen situeren in de tijd en ten opzichte van elkaar en dat hij deze op een spontane en doorleefde wijze zou kunnen plaatsen binnen zijn eigen belevingswereld en levensloop. Verzoeker bleef hier echter manifest in gebreke en maakt zijn vermeende homoseksuele relaties in zijn land van herkomst geheel niet aannemelijk.

Verzoeker voert verder niet één dienstig en concreet argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing doch laat deze volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

"U verklaarde dat uw ouders op de hoogte zijn van uw homoseksuele geaardheid, sinds u schoolliep in de middelbare school (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) – waar u beweerde school gelopen te hebben tussen de jaren 2001 en 2004, de periode waarin u beweerdelijk een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe uw ouders dit te weten gekomen zijn, verklaarde u eerst vaagweg dat men ongeveer 17 à 18 jaar oud is wanneer men naar de middelbare school gaat, u in tegenstelling tot uw broers nooit een vriendin toonde, en u enkel jongens als vrienden had (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd hoe uw ouders te weten kwamen dat u homoseksueel bent, antwoordde u dan weer dat uw moeder het zag aan de manier waarop u zich bewoog, en voegde u er nogmaals herhalend aan toe dat u hen nooit een meisje toonde. U gesteld dat dit verdenkingen zijn, en opnieuw gevraagd hoe uw ouders het dan met zekerheid wisten, verklaarde u dat een jongen u op een dag thuis kwam bezoeken, jullie de liefde bedreven, en uw moeder jullie betrapte. Het dient opgemerkt dat – gegeven de ernst van een dergelijk voorval – het uiterst opmerkelijk bevonden wordt u dit pas wist te verklaren nadat dezelfde vraag u een derde keer werd gesteld. Gevraagd wie die jongen was, antwoordde u vaagweg en geenszins verhelderend, dat het uw vroeger lief was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar zijn naam, antwoorde u in eerste instantie Samuel, en wijzigde u dit meteen erna door te stellen dat het eigenlijk Dennis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) – hoewel u, zoals hierboven reeds aangegeven, eerder had verklaard dat u in deze periode een relatie had met (K.) Benjamin, en uw relatie met Dennis voorafgaand aan uw relatie met (K.) Benjamin was. Dat u zich daarenboven initieel vergistte door te stellen dat u samen met Samuel werd betrapt, is des te opmerkelijker, daar het toch wel bizar is dat u zich in deze van partner zou vergissen. Gevraagd hoe u betrapt werd met Dennis, antwoordde u dat uw moeder de kamer binnenkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u de deur dan niet had gesloten, antwoordde u dat niet gedaan te hebben, benadrukte u vreemd genoeg dat ze op elk moment binnen kon komen, daar ze toch wisten dat u nooit met vriendinnen op uw kamer was. U gevraagd of u er dan niet aan dacht de deur op slot te doen – gezien u er seks had met uw homoseksuele partner – en gesteld dat het feit dat uw moeder op elk moment binnen kon komen, toch net een extra reden vormt om voorzichtig te zijn, verklaarde u – allerminst een antwoord biedend op de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd – dat u de deur enkel dicht deed, maar niet op slot. Bovenstaande verklaringen wijzen op een dermate roekeloos risicogedrag, waarvoor u geen redelijke verklaringen weet te bieden, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de reeds volkomen en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relaties. Immers, dat u zonder meer homoseksuele betrekkingen zou hebben in uw eigen kamer thuis, zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen opdat u niet betrapt zou worden – gezien uw moeder naar eigen zeggen steeds op elk moment uw kamer kon binnen lopen – geeft blijk van een danig risicovol gedrag, dat geenszins getuigt van enige echte en doorleefde ervaringen van een homoseksuele man die zijn homoseksualiteit poogt te beleven te midden een homofobe maatschappij als de Ghanese, en getuigt voorts enkel van een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de beleving van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door zijn onmiddellijke omgeving."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Evenmin onderneemt verzoeker enig poging teneinde de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen waar gemotiveerd wordt:

"U verklaarde verder dat u ook met (K.) 's nachts seks had bij u thuis (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat uw ouders daarover dachten, antwoordde u dat uw ouders dachten dat de andere vrienden die u thuis bezochten, 'gewone' vrienden waren die op bezoek kwamen. Gevraagd of uw ouders het verband zelf niet legden, gezien uw moeder u reeds betrapte wanneer u seks had met Dennis, antwoordde u, vaagweg, dat ze u wel verdachten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan, ondanks het feit dat ze u verdachten, u wel nog jongens mocht meenemen naar uw kamer, antwoordde u herhalend dat u de deur niet op slot deed, de deur open stond en iedereen het kon zien, en jullie soms ook voor de deur zaten. U gesteld dat u de deur dan toch niet open liet staan wanneer u er seks had, antwoordde u dat u de deur open liet nadat ze u betrappt hadden. Gesteld dat u dan toch wel de deur sloot wanneer u er seks had met (K.), antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u de deur wel niet sloot met een sleutel. Gevraagd of uw moeder u ooit met (K.) betrapte, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom – gegeven uw verklaringen dat uw ouders erg gekant zijn tegen homoseksualiteit – ze u dan nog toelieten om samen met andere jongens in uw kamer te zitten, antwoordde u dat u anders geen vrienden had om mee te praten, en u steeds de deur open liet staan, zodat ze geen 'slechte zaken' zouden zien. Later tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer dit onderwerp opnieuw ter sprake kwam, ontkende u dan weer ooit nog seks te hebben gehad in uw kamer thuis, nadat u door uw moeder werd betrappt, en verklaarde u dat u met (K.) steeds bij hem thuis seks had (zie gehoorverslag CGVS, p. 39 en 40). U gewezen op de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS het omgekeerde beweerde, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). **Het dient opgemerkt dat het simpelweg ontkennen van verklaringen die u aflegde, niet overtuigt, en de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid –en relaties, enkel verder bevestigt.**"

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Gevraagd hoe u te weten kwam dat (K.) Benjamin homoseksueel was, verklaarde u dat u het zag aan de manier waarop hij loopt en praat, en bevestigde u dat het erg duidelijk was (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u van Samuel te weten kwam dat hij homoseksueel was, antwoordde u dat hij u aankeek, met z'n tong over z'n lippen ging, en u zo wist dat hij homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd hoe u dan wist dat dat betekende dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat u hem benaderde nadat hij u dit gebaar gesteld had, u hem vertelde dat u in mannen geïnteresseerd bent, en hij u hetzelfde zei. Gevraagd of het geen groot risico inhield om zomaar aan Samuel mee te delen dat u homoseksueel bent, verklaarde u enkel vaagweg, en geenszins een antwoord biedend op de u gestelde vraag, dát u het hem zei, en hij niet wou dat anderen het wisten. Gevraagd hoe Samuel wist dat u homo was, antwoorde u – allerm minst verhelderend – dat u vaak met jongens speelde op school. U gesteld dat er veel jongens zijn op scholen, die met andere jongens spelen, en dit toch geenszins betekent dat al deze jongens homoseksueel zouden zijn, antwoordde u vaagweg, geenszins verhelderend, en clichématig, dat u weet wie er 'gay' is daar u zelf 'gay' bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u van Kudju te weten kwam dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat hij u zei dat hij u graag had, hij u zei dat hij homo was, en op u viel (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gevraagd waarom Kudju iets dergelijks zou doen – zomaar aan een onbekende zeggen 'ik ben homo' – gegeven uw verklaringen betreffende de Ghanese maatschappij, die erg homofob is, verklaarde u vaagweg dat 'hij de moed nam' en voegde u er herhalend aan toe dat u niet met meisjes speelde. U opnieuw gevraagd waarom Kudju u zomaar zou zeggen homoseksueel te zijn, verklaarde u het ook niet te weten. **Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u beschrijft hoe u uw beweerde homoseksuele partners zou hebben leren kennen, en van hen te weten kwam dat ze eveneens homoseksueel zijn, geenszins weet te overtuigen. Immers, dat u het ofwel 'duidelijk' zag, dan wel dat ze het u gewoon vertelden zonder meer, zijn danig simpele verklaringen, die geenszins blijken geven van echte en doorleefde ervaringen, en die opnieuw blijken geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarin homoseksuelen zich in Ghana geplaatst zien, bij het aangaan van homoseksuele relaties, en de voorzichtigheid die hierbij geboden wordt.**

Gevraagd of de ouders van Dennis wisten dat hij homo was, antwoordde u dat zijn moeder het wist (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). Gevraagd hoe zij het wist, antwoordde u – initieel – het niet te weten, en voegde u er aan toe dat hij u gewoon zei dát z'n moeder wist dat hij homoseksueel was. Gevraagd of zijn vader het dan niet wist, antwoordde u het niet te weten en herhaalde u dat hij enkel zei dat z'n moeder het wist. U geconfronteerd met de vaststelling dat, als de moeder van Dennis wist dat Dennis homoseksueel was, ze het dan ook van u zou weten, en gevraagd of u dan niet aan Dennis vroeg hoe zijn moeder het te weten kwam, antwoordde u – uw vorige verklaring niet te weten hoe de moeder van Dennis erachter kwam dat Dennis homo was, simpelweg wijzigend – dat Dennis enkele keren betrappt werd door zijn moeder, en evenmin meisjes meenam naar zijn huis. Gevraagd waarom u dan eerst zei

dat u niet weet hoe de moeder van Dennis op de hoogte kwam van zijn homoseksualiteit, antwoordde u enkel dat hij u zei dat z'n moeder hem had betrappt, en blijkt u plots op te merken dat de interviewer die u hoorde op het CGVS, u soms dezelfde vragen opnieuw stelt. **Opnieuw dient vastgesteld dat u uw verklaringen simpelweg wijzigt en volledig bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, en de vragen die u werden gesteld. Dit is allerm minst overtuigend, en doet enkel verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn, en in Ghana homoseksuele relaties te hebben gehad.**

U verklaarde voorts dat u in april 2013 voor een feestje uitgenodigd werd door de buurjongen – die u eigenlijk niet goed kende, maar die u wel steeds groette wanneer u hem passeerde – u naar dat feestje ging, de buurjongen u aanzette om met de meisjes op het feestje te praten, en u hem vertelde dat u zich niet interesseert in meisjes, maar u voor de mannen bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 26 en 27). Gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, herhaalde u gewoon uw verklaringen betreffende dit feestje (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Opnieuw gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, gezien u er zich wel aan kon verwachten dat hij mogelijks slecht zou reageren, antwoordde u – de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat u geen gevoelens heeft voor meisjes. U eraan herinnerd dat u gevraagd werd waarom u dit zomaar vertelde, antwoordde u – nog maar eens de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat iedereen met meisjes gaat, hij u niet eerder samen met meisjes zag, en hij u daardoor mogelijks zou kunnen verdenken. U opnieuw gevraagd waarom u dan deze verdenkingen expliciet bevestigde, bleef u nog steeds de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negeren, en verklaarde u dat u hem zei dat hij het aan niemand mocht zeggen, maar hij het dan toch aan zijn ouders vertelde. U erop gewezen dat u hem toch niet moest vertellen dat u homoseksueel was, gezien u wel kon verwachten dat dit mogelijks problemen kon veroorzaken, verklaarde u enkel herhalend dat u deze jongen eigenlijk niet goed kende – hetgeen het d's te frappanter maakt dat u hem zomaar zou meedelen dat u op mannen valt – en u het hem dan gewoon zei op dat feestje. Wanneer u een zesde keer gevraagd werd waarom u deze persoon – die u niet eens goed bleek te kennen – zomaar vertelde dat u homoseksueel was, antwoordde u uiteindelijk dat u dronken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27) – een danig simpel antwoord dat geenszins ingezien kan worden waarom u dit niet meteen wist te zeggen. Voorts verklaarde u dat uw bureu u op een gegeven moment dood wilden slaan, u nergens meer heen kon, mensen u als homoseksueel zouden aanwijzen, en u geen vrijheid meer zou hebben als persoon (zie gehoorverslag CGVS, p. 25 - 26). Gevraagd wanneer dat gebeurde, dat bureu u dood wilden slaan, antwoordde u dat het rond december 2013 was. Wanneer u iets later tijdens het gehoor op het CGVS deze vraag opnieuw werd gesteld, verklaarde u dan weer dat dit gebeurde rond juli 2013. **Opnieuw dient opgemerkt dat uw volledig tegenstrijdige verklaringen, niet overtuigen, en enkel verder afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielaanvraag. Dat u voorts niet wist te antwoorden wanneer u talloze malen werd gevraagd waarom u zonder enige dwingende reden, zomaar aan uw buurjongen (die u niet goed kende) zei dat u homoseksueel was, om uiteindelijk – wanneer de vraag u een zesde keer werd gesteld – te verklaren dat u dronken was, overtuigt allerm minst."**

Verzoeker betwist of weerlegt de voormelde motieven niet. Bijgevolg worden zij door de Raad overgenomen.

Op basis van verzoekers verklaringen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, wordt in deze beslissing bovendien met recht gesteld:

"Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Ghana, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden, dan wel gesprekken met een van uw homoseksuele partners – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, niet doorleefde en veelal nietszeggende verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Ook de verklaringen waarin u dan weer wel gewag maakte van twijfels en ongemak – wanneer u weende en zich afvroeg waarom god u zo maakte – weet u allerm minst te concretiseren, en bleef u steeds opnieuw simpelweg herhalen, wanneer er dieper op ingegaan werd. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Ghana – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u weende en u zich afvroeg waarom god u zo maakte] - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst

doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en studierend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. Waar hij verwijst naar mogelijke verschillen in de beleving van de geaardheid, de mogelijke invloeden van de sociale en culturele achtergrond op deze beleving en de kans op het bestaan van schaamte, het spiegelen van heteroseksuele normen en waarden en geïnternaliseerde homofobie, dient immers te worden vastgesteld dat hiermee in voorgaande motivering uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden. Dit doet voorts geenszins afbreuk aan het gegeven dat van verzoeker redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij toch enige blijk van reflectie zou kunnen geven en dat hij zijn ervaringen en gevoelens bij de ontluiking van zijn geaardheid enigszins zou kunnen concretiseren. Verzoeker gaf echter niet de minste blijk van het nadenken over, het omgaan met en het ervaren van zelfs maar één concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat hij homoseksueel is en opgroeide in een homofobe maatschappij.

Verzoeker vertoonde daarenboven een gebrek aan kennis omtrent hetgeen de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit. In deze wordt in de bestreden beslissing met reden opgemerkt:

“Gevraagd wat de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit, antwoordde u ontwijkend dat u een blad neerlegde bij uw asielaanvraag waarin de Ghanese wet geciteerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 42) – een verklaring op grond waarvan men dan ook wel kan verwachten dat u zou weten wat deze wet zou inhouden. Gevraagd of u de wet dan ook kent, antwoordde u bevestigend en vaagweg, dat men er in Ghana voor vervolgd kan worden. Gevraagd welke straffen er voorzien worden in de Ghanese wet, in het geval een homoseksueel op heterdaad betrapt wordt, antwoordde u het niet te weten, en verwees u naar het door u neergelegde document. Gevraagd of u dan niet weet welke gevangenisstraf daarop staat, antwoordde u – volkomen foutief – 4 jaar. Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de betreffende wettekst die u zelf als element ter ondersteuning van uw asielaanvraag neerlegde – dat de voorziene gevangenisstraf varieert van minimum 5 jaar tot 25 jaar. Bovenstaande vaststelling laat toe te concluderen dat u volkomen onwetend blijkt betreffende de wettelijke en maatschappelijke situatie van homoseksuelen in Ghana – ondanks de documenten hieromtrent die u zelf neerlegde.”

Verzoeker tracht zijn gebrek aan kennis ten onrechte te vergoelijken. Daar hij het betreffende Ghanese wetsartikel zelf neerlegde (administratief dossier, map ‘documenten’), was het immers geenszins onredelijk om te verwachten dat hij omtrent de inhoud van dit artikel op de hoogte zou zijn. Dat hij naliel zich te informeren omtrent de stukken die hij *nota bene* zelf neerlegde ter staving van zijn aanvraag, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde geaardheid en asielaanvraag.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de strafbaarstelling van homoseksualiteit en de situatie voor homoseksuelen in Ghana niet dienstig (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 8-9; administratief dossier, map ‘documenten’). Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op zijn persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers vermeende geaardheid en problemen kunnen herstellen.

Hoe de documenten inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-5; administratief dossier, map 'documenten') afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde vaststellingen, kan niet worden ingezien. In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat verweerder de beslissing inzake de wettelijke samenwoning geenszins voor waar aanneemt en deze niet gebruikt om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas. Integendeel wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld dat het CGVS zich niet uitspreekt over de inhoud van deze beslissing, alsmede dat dit buiten de bevoegdheid van het CGVS valt. Ook de Raad kan in deze slechts vaststellen dat de bevoegde diensten op basis van de verklaringen van verzoeker en zijn voorgehouden partner (onder meer deze die in het verzoekschrift worden aangehaald) menen dat verzoekers relatie een schijnrelatie betreft en dat verzoeker tegen deze beslissing in beroep ging. Aldus kunnen de voormelde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande. Er is voorts geen wettelijke bepaling die de Raad ertoe verplicht om de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg en, eventueel in een later stadium, het Hof van Beroep af te wachten alvorens recht te spreken. Zo de Raad dit zou doen, zou dit er bovendien toe kunnen leiden dat eenieder wiens geaardheid ongeloofwaardig wordt geacht een procedure tot registratie wettelijke samenwoning kan opstarten om zijn asielaanvraag te rekken.

Dat verzoeker de heer H. vergezelt naar het Instituut voor Tropische Geneeskunde (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6), toont geenszins aan dat verzoeker homoseksueel zou zijn en/of een relatie heeft met voornoemd persoon. Evenmin kan dit de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers relaas herstellen.

De overige documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7; administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in ondergeschikte orde in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verweerder liet na de specifieke situatie, afkomst en geaardheid van verzoeker in rekening te brengen en verwijst slechts naar de algemene situatie in Ghana.

Verzoeker verwijst naar zijn hoger gedane uiteenzetting en stelt ingevolge zijn herkomst en geaardheid een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

In zijn besluit stelt verzoeker nog dat de veiligheidssituatie in Ghana niet van die aard is dat hij kan worden teruggestuurd.

2.4. Verzoeker stelt ten onrechte dat verweerder zich betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus beperkt tot een verwijzing naar de algemene situatie in Ghana. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn voorgehouden geaardheid en asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze geaardheid en dit relaas.

Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Evenmin toont verzoeker aan of kan uit de informatie in het onderhavige dossier worden afgeleid dat de situatie in Ghana zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan hem te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS